

skal spørge de ærede Herrer, om de ikke ere enige med mig i, at Loven i sin Helhed er af en saa onskelig Bessaffenhed, at vi Alle maa ønske at faae den. Thvorvel det kan have været rigtigt fra de Herrers Side at paapege enkelte Ting, der maasse kunde affattes mere heldigt — det vil jeg ganske lade staa hen — vilde jeg dog for ingen Pris være udsat for ikke at faae denne Lov i Mar, og da vi nu rimeligvis ere henimod Slutningen af Sessjonen, saa henstiller jeg til de Herrer Forslagsstillere, om det ikke skulde være rigtigt at tage de Forslag tilbage, som Ministeren har modsat sig. De enkelte Forslag, som han ikke har Noget imod, lægge jo ikke nogen Hindring i Veien for Loven, og derfor kunne vi godt vedtage dem. Jeg tror, at de Herrer ville være enige med mig i, at en saadan Lov hører med til det forbedrede Agerbrug. Det hører nemlig med til et forbedret Agerbrug, at man har Fred paa sin Jord, og ved Gjennemlæsningen af Loven har jeg fundet, at de Bestemmelser, som Ministeren har foreslaaet, ere saa gode og hensigtsmæssige, at det skulde gjøre mig ondt, om Vedtagelsen af et eller andet af de foreliggende Forslag skulde forhindre, at Lovforslaget bliver til Lov i Mar, saa at Sagen maasse vilde blive udfodt til en uvis Fremtid. Det har staaet for mig som en stor Mangel ved vore Fredningsbestemmelser, at vi saa længe have maattet blive ved de bestaaende Tilstande i saa Henseende. Den høitærede Minister har i Dag blandt Andet ogsaa brugt den Uttring, at man ofte er udsat for Chikane af Folf, der ere sjødesløse med deres Kreaturer. Det er rigtigt; Chikane fra den anden Side frygter jeg ikke, men Chikane af dem, der ere sjødesløse med deres Kreaturer, er besværlig, og derfor er det rigtigt, at man kan straffe dem, som saa at sige synes at være Venner af Ufred. Jeg skal til Slutning endnu en Gang henstille til de ærede Medlemmer, om de ikke ville tage de Forslag tilbage, som kunne berede Loven Banfælighed.

H. M. Petersen: Jeg sætter ligesaa megen Pris paa, at det Græs, som groer paa Veiene, kommer til Nytte og ikke bliver spildt,

som det ærede Medlem, der her har talt saa varmt for Forslaget under Nr. 18, har udtrykt sig; men jeg kan dog ikke være enig med de ærede Medlemmer, der gaa saa vidt, at de endog saa ville sætte Loven paa Spil for dette ene Forslags Skyld. Det vil jeg ikke; i den Henseende er jeg mere enig med den ærede sidste Taler. Det forekommer mig heller ikke, at det hele Spørgsmaal har saa stor Betydning, og det saa meget mindre, som det lester min Mening alligevel, hvad enten der staaer det Ene eller det Andet i Loven, altsaa med eller uden Loven, omtrent vil gaa, som det hidtil er gaaet. Flere ærede Medlemmer have talt, som om det hidtil skulde have været forsigtigt at græsse paa Veiene, men dette er ingenlunde Tilfældet. Det har hidtil været forbudt, men det er blevet taalt af de stedlige Autoriteter, og kun i ganske enkelte Tilfælde har man grebet En eller Anden som Gidsel og har ladet ham reise hen til vedkommende Thingsted, hvor han da, for at Forbudet kunde hævedes, har maattet betale et Par Mark. Jeg vil, hvis Forslaget under Nr. 18 ikke bliver vedtaget, troste mig med, at der ikke dermed sker nogen som helst Forandring i den hidtidige Tilstand; thi man kan ikke vente, at de, der skulle føre Tilsynet, ville være mere punktligt end for; det har hidtil været deres Pligt at vaage over, at Forbudet blev overholdt, men de have ikke gjort det, og det er mig bekendt, at saavel Sogneraad som Sognefogden og Politimesteren have sagt: Jeg kan tie med, hvad jeg ser, men jeg kan ikke tie, naar der bliver klaget. Jeg haaber, at de ville gjøre det samme for Fremtiden. Jeg ønsker, at dette Lovforslag maa blive vedtaget, og jeg vil tilføie, at jeg tror, at Freden paa Veiene da vil blive større, end den for Tiden er. Det er ikke sjældent at se, jeg vil ikke sige, store Flokke, men dog en 3—4 Røer paa et ganske lille Stykke Vej. Der hersker Socialisme og Kommunisme paa dette Omraade, og man anser det ikke som noget Uanstændigt eller Uærligt at tilvende sig Noget af det Græs, der kommer op paa Sognets Vej. Man tager det i Grams, og da helst der, hvor det er bedst. Men bliver dette legaliseret, som det sker her i Forslaget under Nr. 18, og er